Az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottsága, a Díjbizottság javaslatára a Műemléki Világnap alkalmából

ICOMOS-díjjal tünteti ki

a veszprémi Ruttner-ház helyreállítását, elismerve a gondos, körültekintő előkészítést, a résztvevők példás együttműködését, a romantikus polgárház magas színvonalú felújítását, kiegészítését, belsőépítészeti kialakítását.

(fotó: Lászay Judit)

A veszprémi vár alatt futó egykori Hosszú, ma Jókai Mór utca keleti térfalának eleme a ma már nem működő börtön alatti, közvetlenül a vár szikláihoz illeszkedő U alaprajzú, részben alápincézett, egyemeletes épület.

A lakóház meghatározó korszakai a Ruttner-családhoz köthetők. Ruttner János vaskereskedő fiával, Sándorral együtt a város politikai, kulturális és társadalmi életének meghatározó alakjai voltak. Az épület földszintjén lévő, utcáról nyíló üzlethelyiségekben működtették a családi cég vas- és fűszerüzletét.

A ház mai formájában 1860 körül épült ki. Erre utalnak historizáló stílusjegyei is. Az épület több kiemelkedő részlettel hívja fel magára a figyelmet. Ilyen a rendkívül dekoratív, spriccelt felületű, kváderes díszítőfestés a kapualjban, lépcsőházban és az udvari homlokzaton. A főhomlokzat gazdagon díszített, romantikus stílusú, terrakotta, rácsos-törpekonzolos osztópárkánnyal, az ablakok felett sokszögű törpekonzolos szemöldökpárkánnyal, rozettákkal díszített, míg az udvari homlokzatok klasszicista stílusban szerkesztettek. Az épületben több helyen feltárt díszítőfestések közül kiemelkednek az emeleti szoba reprezentatív, tájképet ábrázoló falfestései, ami a kor magas színvonalú enteriőr-kultúrájának emléke.

A századforduló körül több kisebbre osztották a két nagy emeleti lakást, a 1945 után államosított házban már tíz, egyre rosszabb minőségű lakás volt. A nyolcvanas évek elején kismértékű felújítás történt. A privatizáció nem oldotta meg a problémákat, csak gondatlan tulajdonosai voltak. A végül már tető nélküli ingatlant a város visszavásárolta. Két évtizedig tartó pusztulás után új funkcióval újult meg az egykori lakóház.

A visszavásárlás pillanatában az épület már-már tetszhalott volt. Ami visszahozta, az az együttműködés és a feltétlen bizalom a városvezetés, a városfejlesztés szakemberei, a tervező, a kivitelező és az üzemeltető között.

A tervezőt három szempont irányítja: az alapos történeti kutatás adta kapaszkodók, és az épület szállásként való továbbélése, továbbá az a beruházói szándék, mely szerint itt legyen a leendő börtönmúzeum recepciója, a megközelítést biztosító lifttel.

Kiemelt figyelmet kapott az első szempont: a hiteles helyreállítás szándéka. Az épület így mesélhet történeteket múltjáról, a korról, a városlakókról, így válhat érdekessé, megjegyezhetővé, megérthetővé. A befogadott funkciók ennek alárendelve formálódtak, egységes szemlélettel, egységes anyaghasználattal, alkalmazkodva a megélt történethez, de mindvégig és mindenütt egyéni karaktert teremtve.

Stáblista

Építtető: Veszprém MJV Önkormányzata

Kutatás: G. Lászay Judit művészettörténész, Dobai Csaba, Cziffra Mónika festő-restaurátorok

Építészeti tervezés: Madarasi-Papp Rita, I-QUADRAT KFT

Restaurálás: Gyarmati András, restaurátor, Lehoczky Tivadar, fém szakrestaurátor

Műemléki felügyelő: Márton Annamária

Kivitelező: Kuti és Fia Kft.

(fotó: Kis Ádám, ÉKM)